

skyldes nogen anden Grund end Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag.

Indenrigsministeren er dog bemyndiget til at give de heromhandlede ansatte Afgang til samtidig med denne Lovs Ikrafttræden at undergives Reglerne i foranstaaende § 19 saaledes, at de betragtes som havende tjent i 1ste Pensionssklasse fra det Tidspunkt at regne, da Bestemmelserne af 10de Maj 1869 kom til Anvendelse paa dem — hvorved deres Tjeneste for den 1ste April 1887 ansættes til $1\frac{1}{4}$ Aar for hvert fulde Tjenesteaar — og mod at de til Driften afgive det Beløb, der til den Tid i Henhold til nævnte Bestemmelser vil være opsparet for dem, med Fradrag af $\frac{1}{10}$ af hvad der heraf er tilvejebragt ved Afkortninger i Løn m. v. for den 1ste April 1887 og disses Forrentning. Herfra undtages ansatte, som have været fritagne for at være fuldt Bidrag til Alderdomsforsørgelse m. v., idet Afgang til at undergives ovenmeldte Regler kun kan indrømmes dem med de Lempelser i anførte Betingelser, som af Indenrigsministeren skønnes at staa i passende Forhold til Udstrækningen af den hver enkelt tilstaaede Fritagelse.

Hvis nogen af de ansatte, der saaledes erhverve Afgang til Pensionering, er bleven underkastet Bestemmelserne af 10de Maj 1869 senere end hans Ansættelse ved Statsbanedriften, kan der, naar Forholdene tale derfor, ved de aarlige Finanslove tilstaaes ham efter hans Afgang fra Tjenesten saa vel som hans Enke og Børn en Understøttelse.

III. De ansatte, der først den 1ste April 1887 eller senere ere blevne underkastede oftnævnte Bestemmelser af 10de Maj 1869, skulle indgaa under Reglerne i foranstaaende § 19 paa de i 2det og 3dje Stykke af nærværende Paragrafs Afsnit II. angivne Vilkaar, for saa vidt de paa dem ere anvendelige.

IV. Alle øvrige Funktionærer, som forblive i Statsbanedriftens Tjeneste efter denne Lovs Ikrafttræden, gaa ind under Reglerne i foranstaaende § 19, saaledes at de betragtes som ansatte eller antagne til fast Arbejde ved Statsbanedriften fra nærværende Lovs Ikrafttræden at regne. Derhos er Indenrigsministeren bemyndiget til, saa fremt og saa vidt Forholdene tale derfor, at tillægges

dem og deres Enker og Børn en Understøttelse, dog at de ikke derved stilles gunstigere, end de vilde have været stillede, hvis Reglerne i foranstaaende Paragraffer havde været gældende for dem fra det Tidspunkt af, da de ansattes eller antoges til fast Arbejde ved Statsbanedriften eller Postampstabsstationerne.

V. De ansatte, der paa Grund af denne Lovs Gennemførelse maatte blive afstedigede, kan der, saa fremt og saa vidt Forholdene tale derfor, tillægges Bente- penge, Pension eller Understøttelse efter Reglerne i foranstaaende § 19. Ugeledes vil der i Tilfælde af deres Død kunne tilstaaes deres Enker og Børn en efter Grundsaetningerne i samme Paragraf aptsættet Understøttelse.

vedtoges uden Afstemning.

§§ 19, 20, 21 og 22 (ny §§ 21, 22, 23 og 24) (se Tillæg C. Sp. 295.)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 32 til § 23 af Flertallet:

§ 2det Stykke, 1ste Linie, rettes „1893“ til: „1895“.

vedtoges med 29 Stemmer mod 14.

Paragraffen med den vedtagne Ændring saalydende:

§ 23.

Takstregulativ med tilhørende Takster og Befordringsreglement samt Bestemmelser om Fribefordring af Personer og Gods for Statsbanedriftens Bedkommende fastsaettes, indtil anderledes ved Lov bestemmes, af Indenrigsministeren.

Senest for den i 1895 sammentrædende ordentlige Rigsdag bliver at fremsætte Forslag til Lov, om de Regler, som skulle lægges til Grund for Fastsaetelsen af Takster og Befordringsbestemmelser for Benyttelsen af Statsbanerne tilhørende Søruiter.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 33 til § 24 af Flertallet:

§ 2det Stykke, 1ste Linie, rettes „1893“ til: „1895“.

vedtoges med 29 Stemmer mod 14.

Paragraffen med de vedtagne Ændringer saalydende: